

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Hermanni Conringii De Antiquitatibus Academicis Dissertationes

Conring, Hermann

Helmeftadii, 1674

Supplementum XIX. Ad pag. XXIX.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12929

(Alexandriæ) qui Philosophia arcana perinde enarrant, uti nos-
ter Hierocles, & à juventute generosi cordatiq; auditoria
discipulorum frequentant, qualem memineris Protagoram illum Ly-
cium (fortassis autem ita appellat Proclum Lycium suum
quondam condiscipulum) ætate mihi æqualem specie verò inge-
nioq; superiorem? Agyptus respondens: Olim pulchrarum rerum
erat studium, nunc omnia id genus passim evanuerunt. Qui nomina
fabulis studiosorum dederunt, abhorrent doctrinam: cujus erat do-
cere, nihil præter supercilium doctoris habet, cætera vel docendis
rudior. In Circo & Thearris juvenus habitat; frigent liberalium
subsella artem, magna vastitate horrent Philosophorum schola.
Docuit tamen ibi, si non jam tunc paulò certe post, magna
doctrinæ laude Ammonius: ex cujus publicis dissertationi-
bus ab Joanne Philopono & Olympiodoro conscripti sunt
eximii Aristotelicorum aliquot librorum commentarii.

Cæterum de Alexandrinorum omnibus rebus fuerit
pretium legisse, quæ magno studio ad Zachariam à pag. 285
usque 296 Barthius, atque ad xviii cap. sui Geographi Ja-
cobus Gothofredus, congesserunt.

SUPPLEMENTVM XIX.

Ad pag. xxix.

PER sanè videtur simile vero, id ipsum quod Zonaras
habet de subtractis à Justiniano subsidiis sive salariis
Professorum, ex Procopii *Auxdōtōis* acceptum esse. Illa e-
nim *Auxdōtōis* fuisse in manibus Zonaræ, multis est indiciis
manifestum. Certò tamen equidem haud asseveraverim,
quoniam utriusq; narratio non omninò est eadem. Verba
Zonaræ Latine versa adduximus. Iis jam adjungemus
Procopiana, Græcè ut & Latine à nobis reddita (Alemanni
versio enim nimis sibi indulget) quò possit institui compa-
ratio. Igitur cum à Justiniano Causidicos Byzantij fuisse
everfos

versos dixisset, pergit Procopius etiam de Medicis & Professoribus, ἅμα καὶ τὰς ἰατρὰς τε καὶ διδασκάλους τῶν ἐλευθέρων τῶν ἀναγκαίων σερείδῃ πεποίηκε. Τὰς τε γὰρ σιτίσεις, ἃς οἱ ἀρχεπερὶ βασιλευσίνης ἐκ τῆς δημοσίας χορηγεῖσθαι τέτε δὴ τοῖς ὑποδηλωμασιν ἐταξῶ, τούτας δὴ ἄτος ἀφείλετο πύσας. Paulo post. καὶ ἔπε ἰατρῶν πῆς ἡ διδασκάλων τὸ λοιπὸν ἐγένετο λόγῳ. Sed & Medicos ac Liberalium scientiarum Professores iis quæ viæ sunt necessaria carere fecit. Annonas enim, quas priores Reges ex arario in hos usus præbere constituerant, hic subtraxit omnes. Ideoq; in posterum nulla fuit ratio Medicorum aut Professorum. Hæc habet historia illa Ἀνεκδοτῶν: nulla hîc quidem factâ mentione siue nimii ædificandi studii, siue Præfeti alicujus, quod tamen fit apud Zonaram. Ut proinde Zonaras alium fortè auctorem fuerit secutus.

Haud dissimulabo tamen, in ipsa illâ Arcana aut Occulta historia alibi inter causas rapinarum, quarum Justinianus accusatur, reprehendi etiam ædificandi insanum amorem, & quorundam præfectorum Φιλαργυρίας: quæ tamen non omni ex parte Zonaræ narrationi conveniunt. Fortassis verò & de fide ejus quod Justiniano impingitur criminis, haud injuriâ dubitaveris. Etenim τῶν Ἀνεκδοτῶν scriptori haud fas est securè credere: quoniam exemplo carent illi commentarii, Procopius autem si isthæc scripsit fuerit utique ille ingenii maligni & proindè indigni fide. Ad hoc in Codice Justiniano longe alia legere est titulo de Medicis & Professoribus, ut & de Profesforibus Urbis Romæ ac Constantinopolis, alibique. Verumtamen sæpenumero & leges non observantur: neque ex legibus quænam fiant, sed fieri debebant, potest, fateor, accipi.

Fortassis sanè ob subtracta Professoribus stipendia in Persiam Justiniano imperante commigraverunt præstantissimi

tissimi ejus ætatis Philosophi, Damascius Syrus, Simplicius Cilix, Eulalius Phryx, Priscianus Lydus, Hermecias & Diogenes Phœnices, Isidorus Gazæus: quod iter memorat Suidas voce πέρσβεις. Nisi id contigisse malis, ob irruptiones Scythicarum gentium, quæ isthac tempestate Græciam, ubi hi Philosophi vixerunt, fœde sunt populatæ.

Id certum est, nullius liberalium disciplinarum Professoris, in quem Justinianus fuerit beneficus, mentionem fieri: nec à quoquam munificentiam illius Principis in literas & literatos laudari: ex aduerso illâ circiter tempestate passim terrarum studia meliora concidisse.

Prius verò quam hunc de salariis Professorum subtractis locum deseramus, monendum videtur: illa quæ *Supplemento VII* ex Suidâ adduximus, de privatis, in utrumque Philosophiæ Professorum, Athenis nomine Platonice hæreditatis institutis bonis, ut complura alia esse desumpta ex *vita Isidori* à Damascio conscripta. Leguntur enim eadem in Excerptis illius libri, quæ Photius reliquit tempestate ducentissimo quadragesimo secundo. Quia pleniora & planiora sunt illis Suidæis, adferemus etiam hæc in medium, & quidem sua linguâ. ἡ τῶν Διαδοχῶν εἰσία ἔχεται ὡς οἱ πολλοὶ νομίζουσι Πλάτωνος ἦν τὸ ἀνέκαθεν. Πέντης γὰρ ἦν ὁ Πλάτωνος, καὶ μόνον ἐν Ἀκαδημίᾳ ἐκεκλήθητο κῆπον, ἔνθα ἡ περίσσοδος νομισμάτων τριῶν. ἡ δὲ τῆς εἰσίας ἔληξεν χιλίων ἢ καὶ πλείονον ὑπέσχετο Ἰππάρχου, πολλῶν τῶν διποτυησόντων χρήματα τῇ σχολῇ καταλιμπανόντων. Hanc porro substantiam Successionis Platonice itidem à Justiniano fuisse subtractam, haud memoratur quidem in Excerptis; fortè tamen quia nondum contigerat. Et verò scripta est illa Isidori vita ante Justiniani tempora. Legitur enim in iisdem Excerptis de Balamire uno Atrilæ aulicorum, corpus ipsius scintillasse, illumq; patrem fuisse
ejus

ejus Theodorici, ὅς νῦν τὸ μέγιστον ἔχει κρῆτος Ἰταλίας ἀπάσης: quibus verbis significari Theodoricum Ostrogothorum Regem, manifestum est.

SUPPLEMENTVM XIX.

Ad pag. xxxi & xxxii.

Qualis fuerit eruditio Sarracenorum ante Muhamedem, ex iis quæ jam tum attulimus *Supplemento Quinto* constat. Nec verò est quod aliter sentire nos faciant Locmanni quæ feruntur Fabulæ. Sunt enim quidem illæ vetustiores, arguuntque aliquam humanæ vitæ rerum prudentiam: sed illam etiam nos Arabibus istis haud denegavimus, & fuit illa scribendi ratio antiquo ævo familiaris. Sed & à Gregorio Abul-Pharaji celebratur p. 99 Hared Ebn Chalda: quo medico usus fuerit ipse felicissimus Pseudophetarum Muhameth: verùm ille alibi artem didicit non in Arabia, teste eodem Gregorio. Si ea porrò est Arabismi elegantia in Alcorano quam nonnulli prædicant (fortè tamen nullo idoneo instructi argumento: Vnde enim noscas linguæ illius puritatem, quoniam cum antiquioribus Mahumete Arabum scriptis institui comparatio non potest?) ad doctrinæ vim tamen probandam, nihil facit. Enimvero quod Abul-Pharai scribit pag. 104: in defectu miraculorum sui Prophetæ, *Ismaelitarum doctos* ad Prophetiam Mahumetis confirmandam *inniti magis uni Alcorano; in quo hoc ipsum pro miraculo habeant, quod cum conati sint eloquentissimi quisq; ei par aliquid elaborare, ne capitulum quidem unum ipsi conferendum proferre potuerint: id stupidam superstitionem arguit, confutationem haud meretur.*

Quæ ex Leone notavimus de melioris cujusque doctrinæ libris antiquis, sive Græcis sive Latinis, à superstiosis Arabibus per Africam abolitis, seriùs nonnihil contigerunt:

Hh

tigerunt: